

1881-09-30

SENDER

Viggo Pedersen

RECIPIENT

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Slagelse, Øremark

Archive:
Mappe 26 nr. 5 a-b

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 26 Nr. 5A

Ørsmark pr. Slagelse.
(Hofm. Godsejer Petersen)
D. 30te September 1881.

Kære Joakim!

Inden du rejser fra Søerig skal du dog endnu
en gang høre fra mig, mindre fordi du har noget
særlig interessant at fortælle mig mere fordi du
længes efter en Brevbuds med dig. M har været mig
en Gjemmestue og Trøst at høre om, hvordan
og du, som du er en kær Mand, kan jamre
dig, men blot fordi Lyset er istandsat, men over
M du mæler; når du kan have noget Skit, kan
du også Lov til det. For Resten ved du jo godt
af Erfaring, at om end du selv er tilfreds
med din Skidder, er det alligevel fortræffelig.
Jeg er kändt til mig ved M sammen. Hvad Lyset
er gær, da har M jo den rigtige Mænd eller
halvanden været værre her end nogen sinde;
når du vil høre fra mig har du kun kunn
male meget lidt. Jeg måtte da vinde for
Fredrikshøjs til det Skind med magt
ufordigt Arbejde, - men hvad Kunst M dog
at vente længere, alt forander sig og imidlertid
så M blive imidlertid at male videre efter M

Derfor tog j^o dit Skamstøp, hvor j^o var
i 3 Uger ontrent, og i al den Tid og med
at se og frykter j^o en ny Syndflod, men
imellem Drøbene fik j^o og kladdet i
Støv og af de Træer j^o brugte til, skindt
at var med en del Bæver. Gødt blev Mikk,
men meget lidt kunde j^o næppe have
gjort at de selv vinder gunstige Forhold.

J^o er til bøjelig blev forkert Ting, og at
er i Grunden hele vor Landskabs-kunst men
eller mindre finder j^o, - men j^o i sandhed,
nemmelig at ville se Form over alt selv hvor
der ingen er. - j^o siger ikke at j^o får Form
i noget, selv om den er i Naturen, men j^o
ridder og søger efter den selv hvor den ikke
er. Visst her altid har Redegørelse for,
hvordan alle hænger sammen, hvordan
Troets hele Bygning er lig med til Kristni,
og at almindeligt er mit dog, at den ikke er
selv meget at se Men jo til så vagt og uk-
stent og render sådan i det, at man bare
får ord: Spørg når man vil ved at vil
fra hinanden. At behandle Måske som
Måske stort for som Samling af Enhell
heder, at er mit Mål, men når det er

på mine Fjender, skulde de neppe ane,
at var M. jeg måtte slås med mig selv for at
se hele Tiden; for i Fjendene skulde klodret
og formløst, men M. kunne udtog af, at
jeg vilde og gøre mig klar for at se hvor
den gren begynder og hvor den vender hen, og
i stedet for at have grene ved grene, når
de ikke af sig selv springer i Jineu, og male
dem med grønne Masser, som de virkelig
præsenterer sig i. Ja M. gælder om at de ikke Jineu
er i, - Gid for barm mig sådan en Mærke
Ismåttori, jeg ser, jeg kan = bogstavelig talt, ikke
se Skoven for bare Træer. - Ja jeg giver dig
isderlig Ret i at et Billede mig hellere være
råt end formalet, - når bare M. er friskt
sit og fælt; M. kan jo være letfærdig, men M.
kan jo snart blive enige om at ikke M. ramme
som råt, - når M. bare er sandt og friskt
og naturligt, så er jeg tilfreds hvor dan M. eller en
haver jeg nok sagt. - (Søndag d. 3de October.)

Det er jeg sikker på på Ødemark, og her sidder jeg godt.
Her er måske ikke så rigtigt en Grib at tage
Motiver af, men her er noget enkelt, ganske
indmærket og jeg klemmer minsvart på, skønt
Ujævnkødt. - Jo holder ikke af Sol på dem.

Tid af Aret, der står så lavt, så intet Træ
får nogen Skygge, der kigge helt op i ender
alle Skotterne på den, og der præsenterer os
et højlykt Benbryd der ind i ender, og så laver
der nogle Slag skygge så lange som et andet
Aar, Skyggen af M en Træ runder helt op til
Maven af en hel ~~der~~ anden bag ved; og vil man
male imod Solen, har man der selv en ~~en~~ på
Dagen ligger i Jorden, så langt der står,
og endelig i Lufte så skærende som en blødt
lys, og alt mangler Træ og græs så der et
trist for komment og såldigt Indtryk. Men
da prøver vi Grøften nu, selv om M er lidt
mørkt, M paver et Aar, den, - Solen er
lige som en Tron og ved den Skin som kaldt
Lufte minder man blot på en sørgelig måde
om Sommerens vinder Herlighed; Spot
og Skad følger ofte ad. - Her er en ganske
allerkærest Skodding - en stor en med gammelt
rødt og grønt farve af Lufte og Planker,
næsten et altegne, og bag ved ender et gammelt
hyggeligt gammelt Skud med grønt Mør på
Taget, - Al men og til der støder de en Længde
med gamle Træ, stor Ege der er mestager
af Vinden, og her går Vinden sort og mildt
i grønt mørket under Træerne og ender i en
Lysning; Baggrunden, hvor man ~~ender~~ ^{ender} i Lufte

Skrevet den 11/12 1846
i det bagved. En sølet opkøbt Vej
de fører ind: Skoven fortæller gammel
Halen bod under Bøge træ ^{Egetræ} ~~kaner~~ godt.
Et en Drift Liden, du blive deens ind for at
ad Olden; en gammel Lunde med Skraal
mel i den for Lyge kørte - men lidt bevarlig
til at mal efter - ind den en søde Pile og Toppe
under lille Dans foran og så en hel del
andrs Motive af samme Art, og kørte
stad Skolierne er de tillige, så de er mere end
nok forelselig. De venlige, l'olig. Folk med
mange Børn så Dine, j's kørte godt. Næst
is nu ~~for~~ bare kørte ~~gør~~ noget af alt Otto, her
er at tage fat i det! - Mer da en engelig Tings med
Nu Gjen, der har rindet og plaget Gjenlyd
for den må man skam være for sig med,
at har Dine ikke været. - Mandag d. 3de j's Otto
bliver skrevet om Ryk, j's har ikke Tid til at sidde
lang ved Mad Jagen. - Bare M mi når Dine
Lørrig ender, - men M blive vel ialt ad vent
efter Dine. - j's vil sige Dine Ting, som j's meget ked af
men hvis husker j's eller nogen anden har Skyld,
nemlig at Elskede ved en Skendelse er bleven
vidend om dit Forked til S.H. - Men Dine ved
dever, - Dine gav mig rigtig nok endog så vel
for til fortælle hende at, hvis j's ikke, hvor over
is var meget glad, fordi det var mig den Tillel.

Der kunde ikke blot sige mig men altså
gav det ham, — men hvor altså
gav jeg ham det alligevel ikke vil sige
og skænkte ham det, og jeg kunde mig selv ikke
at tale ham; og jeg kan heller ikke fortælle ham
M. — Men da jeg havde fået et af dem, blev
han der stadig vedholdende og havde interesse
hendes, læst jeg noget af det højt for ham
og han sad ved siden af mig, og skænkte
jeg ham den smukkeste og de sprængte alle
over den berømt af de Færøer og konger
om hvad han ikke skænkte ham den, og
at M. — Han havde dog brugt sig til at
at mig og betragtede mig al den, da jeg ikke anede
at Brevet indholdt noget sådant, mens jeg
havde de tilfældige net af H. M. —
Him var meget tydeligt, men men om
village, altså ikke, men han havde
mængder ikke var ved på ham allige-
vel s. v. — De blev ham selv af de M.
jo uden ham at tilkøbe og på sin
M. — og jeg ved derfor heller ikke ham
skænkte ind i ham den første gang, og
da jeg havde den tilfældige: først var det
sagde jeg ham bare, at han havde set det
M. var M. M. — men da havde han en L.

SKOVGAARD-MUSEET
Møppe 44 Nr. 58

og var bedst — ikke mere, men
Men jeg var ikke skænkte. Jeg
der havde meget mere, fordi han var
lidt og jeg var kommet på arbejde af sig.
M. var allerede en rimelig Tid der, M.
var det M. første Brev da sendte mig, —
men vi havde ikke talt sammen siden; det blev
plejer i ikke at tale sammen, om hvad
en alle andre kan have betragtet og af os
at der gav mig L. — him den bedst
dag. — Hans blev jeg der, som jeg
sagde for godt, var vi så høje til og
af sig, men M. var den første der
gjorde det, og jeg kan ikke fortælle
nogen mere. — Men det var de sprængte, og
der var på os, — men vi var i grunden begge
mange, M. var det med sin L. —
Jeg var Caroline Christen, da hun var
ikke mere at Brevet indholdt altså, og
jeg havde givet ham M. L., at han var
meget fint forløst og skænkte mig
og jeg var på det, men han var mig om den
ting, at han var meget tilfældig med sin
jeg var ret en rimelig Tid: Byen var
en choleræ, og M. var på det, alle var på

kan ikke blive længe, mit
ganske stemme, hvor jeg forresten
når Mor lyt i Vejret, havde det
meget rart, men der er så grumme lidt
Plads og der bliver vi blevet bygget over
for på den anden Side gad, hvorved ikke
blev Udbygningen men også Lyd for en stor Del
er søvnet ind. Nu har jeg skrevet til Rye,
hvor han har jeg et lille Lønsek Hæb og
målige et kuns. Jætte M. Leje, ialt Fald
har han nogle rumsnøj, lige som jeg
kan se. - En der endnu sammen med
Nilsen er hilsen ham rigtig venlig. Bedtiller
han noget? Hvad han gør er altid fortræffelig,
men han gør så lidt. Jeg har solgt et Vinter-
billede på den lille skandinaviske Udstilling
der har været af holdt i København på Rector
en af den store i Gøteborg. Den lille var
meget pæn men indholdet dog kun få Ting
af Perrinsens Værk. Hvad er Dinselvarfare
skider har Pisk? Gud havde 3 Brillebør der
var sløj, han drist, ganske Olie tryk ballever.
Hvor jeg glæder mig til at se din Thorsen når
der kommer og hjem, - et lille Thorsen (à la
Millet eller Leje) er vist bemærket, jeg kan
tenke mig M. - Har du nogen Anetis om
hvor Kabbell er henne i Udvend. - Og så

kan ikke blive længe, mit
ganske stemme, hvor jeg forresten
når Mor lyt i Vejret, havde det
meget rart, men der er så grumme lidt
Plads og der bliver vi blevet bygget over
for på den anden Side gad, hvorved ikke
blev Udbygningen men også Lyd for en stor Del
er søvnet ind. Nu har jeg skrevet til Rye,
hvor han har jeg et lille Lønsek Hæb og
målige et kuns. Jætte M. Leje, ialt Fald
har han nogle rumsnøj, lige som jeg
kan se. - En der endnu sammen med
Nilsen er hilsen ham rigtig venlig. Bedtiller
han noget? Hvad han gør er altid fortræffelig,
men han gør så lidt. Jeg har solgt et Vinter-
billede på den lille skandinaviske Udstilling
der har været af holdt i København på Rector
en af den store i Gøteborg. Den lille var
meget pæn men indholdet dog kun få Ting
af Perrinsens Værk. Hvad er Dinselvarfare
skider har Pisk? Gud havde 3 Brillebør der
var sløj, han drist, ganske Olie tryk ballever.
Hvor jeg glæder mig til at se din Thorsen når
der kommer og hjem, - et lille Thorsen (à la
Millet eller Leje) er vist bemærket, jeg kan
tenke mig M. - Har du nogen Anetis om
hvor Kabbell er henne i Udvend. - Og så